

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

„Nemo obligatur“.

Nu este nimeni dator să se expună ori să aducă jertfe pentru cauza comună: nici legile civile, nici tradițiunile religioase, nici convențiunile sociale n'o cer aceasta. Sînt cu toate aceste oameni, care se expun și aduc jertfe pentru cauza comună: o fac din propriul lor îndemn, de bună voie, fiindcă îi mină firea lor. Toemai de aceea însă ei se bucură de mai multă stimă și de mai multă iubire în societate. Și sînt ear' oameni, care se expun și aduc jertfe, pentru-ca să se bucure și ei de această mai multă stimă și mai multă iubire.

E indiferent pentru societate, de ce anume se expune cineva ori aduce jertfe pentru cauza comună; lucrul de căpetenie este, că face în interesul comun mai mult decât ceea-ce este dator. N'au deci să se scruteze motivele faptei; nu are să se facă deosebire între cel ce o săvîrșește numai minat de dorința de a fi mai stimat și mai iubit ca alții: folosul comun e același, și ambițiunea celui ambițios e tot atât de apretiaabilă ca și abnegațiunea celui impersonal.

Trebuie însă să se examineze faptele ele înseși și să se facă cea mai severă critică asupra lor, pentru-ca nu cumva jertfa mai mare să se răsplătească de o potrivă cu cea mică, fiindcă numai astfel se poate întreține în o societate de oameni nobilul avînt al jertfirii pentru cauza comună.

Pretutindenea oamenii, care se expun ori aduc jertfe numai din îndemn impersonal sînt atât de puțini, încât ei singuri numai înzadar ostenesec, dacă nu sînt sprijiniți și de alții, care rîvnesc la stima și la iubirea generală. Acești alții sînt cei ce hotărăsc succesul, și cu cât mai mulți sînt ei, cu atât mai puternic e avîntul nobil în societate. Ei nu se vor sporî însă, ci vor scăde într-o societate, care nu știe să examineze faptele și să răsplătească după toată cuviința pe fiesce-care din ele.

În deosebi pentru societatea noastră românească e o cestiune de conservare să examinăm faptele fiesce-căruia dintre noi și să nu le facem celor-ce se expun ori aduc jertfe pentru cauza noastră comună nedreptatea de a-i pune alătura cu alții, care nu se expun ori nu aduc jertfe. Toți sînt, dacă sînt, vrednici de stima și de iubirea noastră, dar' unii mai mult, ear' alții mai puțin. Dacă nu vom face deosebirea aceasta,

încetul cu încetul nu se va mai simți nimeni îndemnat să se expună ori să aducă vre-o jertfă pentru cauza noastră comună.

Chiar și numai prin aceea, că trăiesc și nu se lapedă de neamul lui, susține fiesce-care Român cauza națională. E însă evident, că ar fi perdată cauza aceasta, dacă așa numai am susține-o cu toții: trebuie să fie între noi și oameni, care fac mai mult pentru ea, și cu cât mai mulți roși sînt oamenii de felul acesta, cu atât mai curînd o să ajungem la victorie.

De aceea nu ne putem uni într-o toată cu vederile emise în următorul articol, pe care-l primim dela o persoană foarte stimabilă:

Sibiu, 25 Martie n. 1887.

La Români rezistența pasivă ori activă este un lucru de tot natural, până cînd există un curent politic, care nu numai că nu ține cont de aspirațiunile tuturor popoarelor, dar' tinde chiar la amalgamarea acestora într'un corp național maghiar.

Legile naturale prescriu dar' această rezistență. Și nimeni nu se va mira, dacă Românii caută a-și apăra limba, moravurile în contra torintului șovinist de maghiarizare.

Nu se poate însă închipui, ca o societate sfîșiată între sine să poată lupta cu oareși-care speranță reușită.

Oamenii învrăjbiți, certati, sfîdiți între sine luptă mai mult ei între ei, ca în contra vrășmașilor comuni. Certe lor sînt binevenite tuturor acelor, cari dorind surparea neamului românesc, — înadins caută ca tabera contrară să fie neînțeleasă între sine; ca astfel să poată asmuța pe unii în contra celorlalți, — ca în cele din urmă nimica să nu se aleagă nici din unii, nici din alții.

Fiecare om poate numai după pozițiunea sa lupta pentru binele public. Cei independenți pot duce o luptă mai independentă, pot spune tot ce le zace la inimă.

Nu pot însă să lovească în fratele sau de altă pozițiune mai puțin independentă. Pentru-că ori de unde ar veni asemenea lovituri, îndreptate asupra individualității cuiva, — cel atăcat este provocat a se apăra și a lovi în mânia ori amărăciunea sa în fiecare, care își permite sportul de a fi atacător ori vîtmător.

Nu-i vorba, oamenii cu toții vor fi avînd slăbiciuni multe ori puține. Cei ce voesc să lupte împreună însă nu lucră înțeleptesce, dacă se apucă de slăbiciunile deapropoelui sau. Căci în cele din urmă se face ceartă în familie de nimica și pentru nimica. Ear' lupta în

afară lănceșcesce; și contrarul seceră chiar și acolo, unde n'a sîmînat!

Morala publică trebuie păzită. Moralitatea publică trebuie ridicată. O grea problemă a fost aceasta totdeauna și de tot grea este ea acuma în secolul al XIX. Dar' în toate timpurile moralitatea publică s'a ridicat numai prin exemple bune. Christos prin exemplul său a întemeiat o lume nouă morală. Apostolii și următorii lor s'au însușit cu toții din exemplul lui Isus.

Clevetitorii, invidioșii și criticii severi, fără blîndețe creștinească și fără fapte bune, — n'au putut nici odată să facă reforme bune și sănătoase în societatea omenească.

Duhul blîndețelor este de lipsă celor chemați a conduce pe alții. Cu acest duh se poate cuceri lumea întreagă; fără de el nu se poate câștiga nici o comunitate măcar.

Lucrul cel mai primejdios este a trăi în închipuirea, că omul cutare este rău ori înrîntățit, și a tracta cu el după această închipuire. Fără dovezi nu este iertat a aduce judecată. Judecata adusă, în lipsă de dovezi, se răsbună asupra societății întregi; și în cele mai multe cazuri urmările ei deasastroase nuse mai pot corege!

Lucrul însă este ridiculos: Cînd oamenii strîmtoși cu toții la pîrete, se bat ei între ei, cugetînd poate că astfel va scăpa mai ușor de presiune; din contră, ei se încălesc și mai tare și devin în strîmtoare și mai primejdioasă.

Scriptura ăce de două mii de ani: „Să ne iubim unul pe altul, ca într'un gînd să mărturisim“. Adece fără iubire nu putem mărturisi într'un gînd. Fără de acest gînd, spor nu se poate face. Unde iubirea lipsește, — acolo lipsește posibilitatea progresului în societate, — lipsește umérul la umér.

Este dar' de lipsă în toate afacerile, în toate lucrările: iubirea deapropoelui, sistarea ceterelor mici, — și unirea tuturor spre a pute deslega cestiunile vitale și mari, la cari sîntem împinși chiar fără voia noastră.

Deci să fim cu toții uniți, solidari; apoi să vedem, ce, cum și cît putem face. „Ad impossibilia nemo obligatur!“

„Nemo obligatur!“

Nici oamenii cu pozițiune independentă nu sînt datori să se pună în conflict cu guvernul și cu societatea maghiară, pentru-ca să susțină cauza națională a Românilor. Ei trăiesc mai nesuperați, dacă n'o fac aceasta, și tot oameni cum se cade rămîn, dacă oameni cum se cade sînt.

Cu atât mai puțin sînt datori oamenii „cu pozițiune mai puțin independentă“. Aceștia sînt chiar greșiți, dacă se expun: ei au să-și facă datoria în cercul lor de activitate, și dacă își fac datoria, ei servesc cauza națională și merită stima și iubirea Românilor.

Sînt însă oameni „cu pozițiune mai puțin independentă“, care nu-și fac datoria în propriul lor cerc de activitate și profită de înrîurirea, pe care o au, ca să servească cauza adversarilor nostri naționali, oameni, care vor să se insinue și să-și câștige merite prin aceea, că împedecă pe oamenii „cu pozițiune independentă“ în lucrarea lor, îi suspentează, îi denunță, îi persecută prin puterea publică.

Aceștia au să fie combătuți cu toată asprimea, pentru-ca să nu se sporească și să nu aibă trecere. Ei sînt aceia, care produc „ceartă în familie de nimica și pentru nimica“, anume pentru-ca să aibă meritul de a fi făcut ca „în afară lupta să lănceșcescă“.

„În toate timpurile moralitatea publică s'a ridicat numai prin exemple bune: exemplele rele audar' să fie combătute. „Să ne iubim unul pe altul“, — numai însă noi între noi: „moralitatea publică“ ar fi sacrificată, dacă i-am face pătași la această iubire obștească și pe cei ce nu-și dau nici o silință spre a se face vrednici de ea, ba până chiar și pe cei ce fie pe față, fie prin ascuns servesc pe adversarii neamului românesc.

Nu e destul, ca cineva să fie născut Român, pentru-ca să aibă un drept necondiționat la iubirea Românilor: dreptul acesta îl au numai cei ce-și fac datoria, ori-și-unde se află ei.

„Atât sîntem de puțini, încât trebuie să-îi iertăm chiar și pe pariciți: aceasta o ăce Maghiarii. Să o ăcă, dacă așa îi taie capul. Noi Români însă, toemai pentru-că sîntem puțini și slabi, avem să scoatem dintre noi toate elementele stricate, să eliminăm tot ceea-ce e putred, crengile uscate avem să le tăiem și în foc să le aruncăm.

Fii ai lui Traian, urmași ai colonilor romani, viața romană ne fîlim că sîntem: acela însă, care ne vede în practica vieții, simte numai, că sîntem parte fosti iobagi, parte fii de iobagi. Robia îndelungată a slăbit în noi bărbăția străbună,

Foiața „Tribunei“.

Francisco Petrarca.

— Din italiană, după Costăro. —

După o luptă înverșunată între Ghibelini și Quelfi, între „Bianchi“ și „Neri“, cesti din urmă triumfară în fine, grație ajutorului străin, al Papei și al trădării. Tristă și rușinoasă împrejurare, care a durat în Italia în curs de mai multe veacuri, și care nu întrelăsă de a o mîhni în continu, deși sub alte titluri și sub alte aparențe.

Prima consecuență a învingerii „Nerilor“ (negrilor), fu exilarea celor mai devotați cetățeni din partea contrară, apoi călcarea caselor lor, confiscarea averilor, și pentru unii chiar și sentența de moarte. Între exilați erau și Dante Alighieri și notarul Petrarco. Cel dintău spre fericirea lui se afla în Siena reîntorcîndu-se dela o ambasadă avută în Roma, cînd primi șcirea despre exil. Al doilea, luându-și cu sine soția, se îndreptă spre Aretiu, unde își hotărî pentru cîtra timp petrecerea sa.

Cetatea aceasta, aparținînd de imper și fiind și inimica Florenței quelfice, devenise punctul de convenire pentru exilați. În această cetate fruntea locuitorilor o formau Ghibelini și Bianchi, care formaseră o singură partidă pentru a discuta modul de a aduna o armată destoinică, de a smulge patria perdată dela Neri. În Aretiu adece

erau concentrate diferite forțe pentru de a ataca Florența pe neașteptate.

Unul dintre factorii principali în acea agendă era Dante Alighieri. Despre notarul Petrarco, care nu era un om de așa mare spirit și ingenios, nu avea, ăcicem, șciința divinului poet, nu s'ar sci nici odată nimic, și poate numele sau ar fi rămas necunoscut posterității, dacă n'ar fi adaus numelui sau de Francisco, și nu 'și-ar fi schimbat numele sau de Petrarco în Petrarca, ce deveni mai tîrziu atât de faimos și popular.

Cine ar pute număra mulțimea suspinelor blîndului notar, cine ar pute descrie lacrimile ardînde vîrsate de tînăra lui soție, vîdîndu-se ambii departe de căminul părintesc și despoiați de averile lor?!

Alighieri și muiera lui Petrarco nu ar fi cugetat cîndva, că nenorocirea lor va fi atât de salutară șciințelor din Italia și civilizațiunii europene.

Nu se puteau decide să între în banderiu cetății Florența deamă de plîns. Purtau în ei germenii unei patrii mai mari și mai glorioase.

Și dacă Dante Alighieri nu ar fi suferit tormentele exilului, Italia nu ar avé astăzi „Divina Comedia“, care a fost trompetă ce a enunțat renașterea literară în Italia; și dacă notarul Petrarco și cortegiul sau fidel nu ar fi respirat aerul și nu s'ar fi scîldat în rațele soarelui din Aretiu, cine ar fi putut afirma, că va să vadă rațele soarelui sublimul și popularul „Căntonet“ al Laurei?

E adevărată dar' ăcicerea: „e rău cu rău, dar' e mai rău fără de rău.“

În aurora ăilei de 20 Iulie 1304 se născu Francisc Petrarca supranumit Petrarco în Aretiu. Mumă-sa a fost Eletta Canigiani. Fracasseti, basându-se pe un document scos din arhivul general din Roma, neagă că mumă-sa ar fi fost Eletta Canigiani, ci Nicolossa de Vanni de Cino Segoli. Dar' acum e sigur, căci însuși Petrarca în opul sau „Panegiric la înmormîntarea mamei“ i-a dat mamei sale numele de Eletta și după-cum ăce un comentator modern: e de creșut, că a purtat numele de Eletta fiind acesta și mai drag lui Petrarca.

După 7 luni dela nascere, mumă-sa obținînd licența de a se reîntoarce în patrie, îl luă cu sine la moșia sa „Ancisa“, 14 mile dela Florența.

În călătoria aceasta, în trecerea preste riul Arno era să se cufunde dimpreună cu micul Petrarca, pe care-l purta în spate, așîrînd de un băț noduros. În Ancisa petrecu cu mamă-sa până la etatea de 7 ani, cînd tatăl sau, stabilindu-se în Pisa, îl chemă la sine și-i dete de magistru pe gramaticul Convenevole da Prato.

Nu se poate spune, cît a profitat Petrarca de acea instrucțiune și ca atare a dat semnele cele mai evidente de ingeniu și marele sau spirit. După un an de petrecere în Pisa, zădărnindu-se expedițiunea lui Henric al VII de Luxemburg, în care își puseseră speranța mare parte din exilați, Ghibelini, desperând de a se

mai pute întoarce în patrie, notarul cu muma și fiul porniră spre Livorno. Aici aflînd o barcă, deteră ultimul adio patriei și ajungînd în Marsilia, cugetară a-și îndrepta pași spre Avignon, unde se aflau cei exilați și o mare mulțime din persoanele mai însemnate. Papa Clement al V-lea, cedînd voinței preaputernice a lui Filip-cel-frumos, regele Franciei, strămută curtea pontificală din Roma la Avignon. Această cetate, devenită centrul creștinătății întregi, nu putea naturalminte satisface multelor și urgentelor pretensiuni, ca adece să fie de locuință precum și de provisiune pentru populațiunea crescîndă, și astfel mijloacele de traiu pe ăce mergea se împuținau. Notarul Petrarco deci a cugetat să-și trimită familia sa în Carpentray, situată abia într-o distanță de 4 leghe dela Avignon.

Petrarca reafă aici pe vechiul sau magistru Convenevole da Prato și înghimpat de natura sa întreprindătoare spre studiu a ascultat gramatica, dialectica și retorica, încât progresul sau relativ la o etate așa de fragedă a fost surprîndător și admirabil. Tatăl sau, cînd îi permiteau afacerile, totdeauna își cerceta familia. Într-una din ăile însă îi veni plăcerea de a face o excursiune până la Valchiusa, pentru a cerca un loc convenabil de aședat. Luă cu sine ca companion și pe micul Petrarca, într'al cărui suflet și inimă câmpurile pline de frumseță făcură o impresiune nespug de mare, și care nu l'a părăsit nici cînd.

și dacă ținem în adevăr la nobila noastră origine, astăzi, după-ce am ajuns a fi oameni liberi, trebuie înainte de toate să ne facem educațiunea, să ne desrobim caracterelor și să scoatem la iveală alături cu bunul cumpăt al străbunilor noștri și virilitatea romană.

Nu este nimeni obligat să iee parte la această lucrare regeneratoare: aceia însă, pe care împregiurările nu-i iartă să iee parte, să-și facă datoria acolo, unde se află, și să-și impună o rezervă înțeleaptă, căci stimati vor fi și iubiți de toți Români. Mânia Românilor se îndreptăză numai asupra acelora, care profită de împregiurări, ca să violenteze conștiințele, să-și scoată pe oameni din rezerva, pe care vor să-și o impună, să-și silească a minți, numai contra celor ce propagă în societatea noastră spiritul de făcarnică slugărnice. Și chiar și acestia n-au decât să înceteze cu lucrarea lor demoralizatoare și să se retragă rezervați într'un colț, pentru-ca să fie, dacă nu iubiți și stimati, cel puțin tolerați în mijlocul obștei românești, căci lupta e ceea-ce nu vor Români și ori-și-cine, lăsându-i să lucreze în pace, câștigă afecțiunile lor, fără-ca să-și mai și ajute.

Correspondența din Viena.

Viena, 26 Martie n. 1887.

Lumea înnoată în speranțe de pace și aniversarea a 90-a a Împăratului german s'a sărbătorit de presa berlineză ca o garanță grandioasă de pace.

Ar fi foarte îmbucurător, dacă în realitate aceasta ar fi așa, și popoarele Europei s'ar simți, obligați la mare mulțumiri către casa Hohenzollerilor, dacă aceasta ar întrebuița puterea sa crescută de fapt, spre a apăra pacea europeană de ori-ce perturbare.

Dar' cu toate că organele publicistice ale cabinetului din Berlin întoacă acorde atât de pacifice pe instrumentele lor, totuși nu e cu puțină să se bucure cineva fără perturbare de plăcerea siguranței de pace, și în paharul de pace curge mai mult decât o picătură amară de inquietudine generală.

Împăratul Wilhelm fu însuși acela, care făcuse declararea către capii studenților care îi făcuseră o procesiune cu facile, că vremurile sunt foarte serioase.

Cuvintele aceste ale bătrânului monarch caracterizează situațiunea.

Raporturile în Europa nu s'au schimbat în avantajul lor.

În Orient și în Occident cestiunile, care așteaptă soluțiunea lor se află tot la locul lor cel vechiu, și par-că nu voiesc să dea înapoi nici chiar înaintea rarei sârbări dinastice, care se serbează în Berlin.

Reserva Rusiei e o mare enigmă, de care nu se știe ce se ascunde în dos.

Și cât privește raporturile între Germania și Franța apoi nu se poate dice, că aceste s'au ameliorat.

Poporul francez tot nu e încă dispus să iee pierderea Alsației și a Lorenei, ca pe un *fait accompli*.

Studiul, care pe timpurile acele promitea un ce măreț și deschidea calea la cele mai înalte societăți, era studiul jurisprudenței. Tatăl lui Petrarca, cunoscând aptitudinile ingeniului său precum și râvna cea mare pentru știință, îl destină pentru cariera advocației, spre care scop îl și trimise la Montpellier. Aici petrecu Petrarca 4 ani studiând cu mare paciență nu numai dreptul civil și cel canonic, ci și pe marii scriitori ai anticității romane. Ingeniul său perceptibil pentru ori-ce știință pe cât era dispus pentru filosofia-morală, pe atât și pentru arta poetică în particular așa, cât se simțea dela natură atras spre a ceti și medita asupra volumelor lui Cicero și Virgil.

Într-o zi neașteptată tatăl său sosi în Montpellier și surprinse pe Petrarca cufundat cu totul în lectura lui Cicero și Virgil.

Înfuriat de vizită, apucă cărțile și le dete pradă focului. Petrarca neîndurând încă până acum o durere așa mișcătoare, se sili să-și astempeze în mulțimea lacrimilor, și ca-și-când ar fi pierdut cine știe ce mari tesaure, cade în desespărare. Vădând aceasta tatăl său, se înduioșează, se îmblânzește, și-i redă cărțile de jumătate arse cu condițiunea, ca să meargă în Bologna, pentru a-și completa acolo studiile juridice.

Petrarca având o inimă bună a și plecat la anul 1322 spre Bologna, unde ascultă pe cel mai renumit jurisprudent al timpului său, pe Giovanni d'Andrea. (Va urma.)

complu, cu care trebuie să se reconcilieze cineva. Dl Lesseps a schimbat într'adevăr în Berlin asigurări foarte cordiale. Însă această circumstanță pare lipsită de ori-ce importanță.

Germanii nu cugetă să restituie Alsația și Lorena, și Francezii nu cugetă asemenea să renunțe odată pentru totdeauna la Alsația și Lorena.

Acesta e nodul gordian, care stăpânește situațiunea europeană și de care ne temem, nu fără cauză, că în sfârșit va fi tăiat cu sabia.

Că Austria perfecționează armările sale și că a primit pentru scopul acesta un credit extraordinar de 52 milioane floreni dela delegațiuni, toate aceste sunt lucruri cunoscute.

Dar' tot asemenea e cunoscut, că Austria nu vrea războiul. Capul Cehilor Dr. Rieger, care joacă acum în sinul partidului guvernamental un rol destul de important, dișe nu de mult: „Împăratul Austriei e omul cel mai iubitor de pace în întreaga monarchie“. Cuvântul e foarte just și foarte adevărat.

Germania însă a îngrămădit o forță militară atât de formidabilă, încât celelalte mari puteri trebuie să ranforțeze forțele lor militare, dacă nu vreau să renunțe de tot, de a avea un vot în Europa.

Prin acordarea septenatului din partea Reichstag-ului german, puterea militară germană a devenit și mai puternică, și celelalte mari puteri sunt constrinse prin aceasta să dublice sforțările lor, spre a nu abdica cu deservire înaintea Germaniei.

Unde aceasta va conduce, e direct afară din vederea noastră. Împăratul Wilhelm, nu în deșert a diș, că vremile sunt serioase. Veselia sârbărilor din Berlin vor face în curând loc desmețirii și atunci Europa va recunoaște, că raporturile internaționale nu au pierdut nimic din caracterul lor acut de mai înainte.

Revistă politică.

Sibiin, 17 Martie st. v.

În sfârșit s'a reluat firul negocierilor convenționale cu România. Reprezentanții guvernului român, domnii Cantacuzino și Protopopescu, care au participat și la negocierile de mai înainte, mai departe dl Aurelian și principele Ghica au sosit la Viena și ministerul de externe a fixat pe ziua de ieri prima ședință a negocierilor. Plenipotențiții guvernului ungar, consilierul ministerial Lipthay și consilierul de secțiune Mihailovics încă au plecat la Viena.

După-ce guvernul României cunoaște deja de mult toate propozițiunile convenționale ale Austro-Ungariei, se așteaptă acum contrapropozițiunile guvernului român. Dacă aceste — se dișe într'o depeșă din Viena — vor oferi prospecte pentru o înțelegere, în curând se va duce la Viena și secretarul de stat Matlekovics, spre a participa la negocieri.

Din articolii diarului guvernamental „Unirea“, pe care-i reproducem la alt loc, se cam poate ști de pe acum, dacă sunt și care anume sunt prospectele unei înțelegeri între Austro-Ungaria și România în ceea-ce privește relațiunile comerciale-politice. Noi nu putem decât să dăm și de astădată expresiune dorinței de a se pune odată capătul stării anormale, la care ne-a adus războiul vama cu România.

Aceste sunt ranele, care ne dör și așteaptă o grabnică vindecare, ear' nu cestiunea limbei în armată. Și cei ce au pus la cale manifestațiunile studenților pentru introducerea limbei maghiare la armata comună ar face mai bune servicii patriei și în special națiunii lor, dacă conlucrând cu toți ar stărui într'acolo, ca să se afle un *modus vivendi* pentru o bună înțelegere cu statul vecin în cestiunile economice, pentru-că buna stare economică a unei țări e prima condițiune pentru prosperarea și fericirea popoarelor ce o alcătuiesc. Și că Maghiarii sunt pricina tuturor relelor în această direcțiune nu mai trebuie să o dișem noi, au constatat-o aceasta alții, au constatat-o jurnalele din Viena și au constatat-o în sfârșit chiar și cercurile conducătoare ale politicii noastre externe.

Ieri am împărtășit scirile biroului „Agence Havas“ despre noua rescoale în Plevna, Vidin și Coprivestita. Cu toate că aceste nu par a fi adevărate, fiindcă chiar ieri au fost primiți în Plevna cu entusiasm ministrul-president Radislovoff și regentul Zsivkoff, — e fapt, că sub

aripile Rusiei se pregătesc acolo nouă conjurațiuni și insurecțiuni. Într'aceste se pare a se adevăra scirea diarului „Kreuzzeitung“ despre realegerea prințului de Battemberg de principe al Bulgariei. „Neue Freue Presse“ încă primesce din București împărtășirea, că în Bulgaria există un curent favorabil prințului Alexandru. „Mișcarea în favorul unei rechemări a prințului Alexandru“ — scrie corespondentul numitului diar — „câștigă din ce în ce teren mai mult, și în reîntoarcerea acestui principe se privește singura posibilitate pentru suprimarea numai decât a certelor ce există în corpul ofițeresc și în armata bulgară-rească“.

Ocupându-se de alianța celor trei împărați, „Moskovskia Vedomosti“, organul d-lui Katkoff amintese, că termenul aceleia expiră în luna aceasta. Această împregiurare explică activitatea extraordinară a politicii europene pentru a trage earăși pe Rusia în alianță întreită. Această alianță i-a făcut foarte mare pagubă Rusiei. Cei din Berlin își pun acum toate silințele să facă pe Rusia să reîntre în alianță. Ei caută să împedă de a se forma relațiuni bune între Rusia și Franța. S'au pus în circulațiune sgo-mote privitoare la cesiuni și s'a lăsat a se înțelege, că principele Bismarck permite Rusiei de a purta război cu Austria, din care cauză aceasta din urmă și-a schimbat limbajul față cu Rusia. În fine cei din Berlin au amenințat pe Rusia cu revoluțiune, sperând, că Rusia se va grăbi să ceară ajutor dela cancelarul german.

Rusia, continuă dl Katkoff, n'are nevoie să între în alianță cu vre-o putere europeană, fiindcă ea nu vrea să facă politică activă. Demnitatea Rusiei și interesele ei nu pot fi asigurate decât prin păstrarea libertății ei. Mulțumită alianței celor trei împărați, autoritatea Rusiei a scăzut. Politica, pe care a spriginit-o Rusia, a avut ca urmare înstrăinarea acelor țări, pentru independența cărora Rusia și-a vârsat sângele și cari numai în strînsă legătură cu Rusia pot să-și conserve bazele existenței lor naționale.

Rusia nu poate să-și restabilească influența sa în Orient decât atunci, când va merge pe propriile sale picioare. Spriginul Germaniei sau al Austro-Ungariei ar face să scadă și mai mult autoritatea ei.

Rusiei nici prin minte nu-i trece să facă cuceriri teritoriale în Orient. Din potrivă dorește să se înființeze organisme independente și puternice în Orient, numai cât acestea să fie unite cu Rusia prin credință și biserică.

„Cu Austro-Ungaria“, — termină dl Katkoff, — „poate Rusia să întrețină cele mai bune relațiuni și fără alianță, dacă Austria va renunța de a fi stat balcanic și va părăsi politica de cuceriri. În cas contrar ciocnirea mai curând sau mai târziu va fi inevitabilă.“

Convenția comercială cu România.

„Unirea“ din București dela 14 Martie v. scrie:

Diarele austro-ungare anunță, și informațiuni ale noastre confirmă, că în curând delegații români se vor duce la Viena pentru a reîncepe negocierile în vederea încheierii convențiunii comerciale. Guvernul român voiese a da, prin această procedură, încă o dovadă, că nu e refractar ideii de a reînnoa relațiuni comerciale cu statul vecin.

Viitorul, și un viitor foarte apropiat, va dovedi, dacă și din partea Austro-Ungariei, și mai cu seamă din partea Ungariei, se va aduce în desbateri același spirit de înțelegere, de respect al intereselor reciproce. Trecutul întru cât ne privește pe noi, ne autorizează să credem, că cei-ce speră aceasta își fac iluziuni.

Și scrisese din zilele trecute ale unor diare austro-ungare vedese, mai cu deosebire în urma votării convențiunii comerciale germano-română, că în cercurile guvernamentale din Austro-Ungaria nu numai potolire, ci din contră oare-care iritațiune domnesce. Ele ved în noua convențiune încheiată cu Germania o piedecă întru realizarea aspirațiunilor de ordine economică ce urmăresc. Și poate că astfel judecând nu se înșeală.

Într'adevăr, convențiunea germano-română este rezultatul unui studiu făcut, unei experiențe dureroase încercată în tot cursul aplicării fostei convențiuni cu Austro-Ungaria, studiu și expe-

riență, care au luminat România asupra greșelilor făcute, au îndreptat-o pe calea adevărată pentru viitor, și au luminat-o întru elaborarea programei sale economice.

Convențiunea cu Germania este limita maximă a concesiunilor ce poate face România ori-cărui stat străin, în schimbul avantajilor de tot felul ce acela i-ar pute acorda. Tratatările nouă dar' se vor începe în condițiuni precise și cunoscute.

Clausa națiunii celei mai favorizate, clausă care e permanent înșelătoare și pe care nu se poate întemeia nimic sigur și stabil, e înlăturată din nouele convențiuni încheiate cu Elveția, Englitera, Rusia și Germania.

Ea va trebui înlăturată și în cea cu Austro-Ungaria. Eacă primul punct, asupra căruia concesiuni România nu mai poate face, căci ar jertfi tot ce a putut câștiga prin convențiunile de până acum.

De altă parte, cererile României în privința cerealelor și vitelor sunt cunoscute. La ele, România nu poate renunța, căci atunci convențiunea ce ar încheia i-ar aduce — ca și cea de până acum — numai sarcine, nu și foloase. În schimbul acestui avantaj și celui de a-și protege industria născândă, ea acordă — ca în convențiunea cu Germania — condițiuni precise și favorabile pentru produsele industriale acolo stipulate.

Apropierea distanței, vecinătatea între Austro-Ungaria și România ca piață de consumațiune pentru acele produse, va constitui pentru similarele austro-ungare un avantaj față cu cele germane.

Deci, Austro-Ungaria, dintr'o convențiune ca cea cu Germania va pute trage foloase mai mari decât cele ce le vor avea produsele germane. Trebuie deci ca și compensările ce va acorda să fie mai mari. Români le formulează în „liberă intrare pentru cereale și vite.“

Eacă, după părerea noastră și a studiului ce am făcut, cum se vor înfățișa, pe ce teren se vor face viitoare tractări cu Austro-Ungaria.

Același diar scrie în numărul următor dela 15 Martie v.:

Tratatările pentru reînnoirea convențiunii de comerț cu Austro-Ungaria se reîncep. Unii din delegații guvernului român au și plecat la Viena. E dar' și timpul, e și trebuință, ca să se precizeze și clar să se formuleze în spiritul Românilor mai înainte: ce voim, ce urmărim, ce interes avem a urmări în aceste tratări.

Început-am de ieri, în articolul acesta a arăta, care, în urma adoptării convențiunii cu Germania, sunt cerințele României, și care pot fi concesiunile ei. Vom urma acest studiu, astăzi de un interes palpitant, și care trebuie să iee primul loc în preocuparea Românilor.

Când banita mișcă, totul mișcă în țeara noastră. Prin urmare, datorie avem să înlesnim mișcarea banitei, sau cel puțin să nu punem pedeci acestei mișcări. În tratările comerciale cu străinătatea tocmai de mișcarea banitei e vorba în locul înainte.

Austro-Ungaria, care are cunoscințe despre starea lucrurilor dela noi, tot atât de exacte, dacă nu mai exacte decât le avem noi înșine, știe acest interes al nostru național și a găsit în această cunoscință curajul de a o rupe cu noi sperând, că ne va intimida și în cele din urmă ne va supune.

Socoteala de acasă însă nu s'a potrivit cu cea din țerg.

Într'adevăr — și cifrele statistice sunt de față spre a o dovedi — deși fruntariile austriace, după votarea tarifului autonom, ne-au fost închise, totuși noi am exportat, am exportat nu numai cât exportam când Austro-Ungaria ne primia cerealele fără nici o taxă, am exportat chiar mai mult, cel puțin din unele cereale.

Cât pentru vite, deși scrișă era în convențiune intrarea lor în Austro-Ungaria libere de ori-ce taxă, de ani nu ni s'a mai permis a le introduce de loc. Marfa totuși și-a găsit drum, ea se exportă pe mare, și acest export va crește neconținut. Austro-Ungaria credea deci, că ne pune cuțitul la gât. S'a înșelat.

Și e o fericire pentru Români, că experiența făcută le-au deschis ochii. Ceea-ce am vădut, ceea-ce experiența ne-a dovedit este: că piețe de consumare pentru cerealele noastre sunt și altele, afară de cele austro-ungare; că vitele își găsesc și aiurea deuseuri. Prin urmare, dacă tratăm e că voim, căci avem interes a nu perde și folosul ce ne pot aduce bunele relațiuni comerciale cu statul vecin.

Nu dăm însă acestui folos o însemnătate mai mare decât în realitate are, îl cântărim și judecăm din contră după adevărata lui valoare. De aceea când vedem că cerealele și vitele dela noi găsesc și aiurea cumpărători, nu sîntem, nu putem fi de loc dispuși a jertfi, cum am făcut-o până acum, crearea industriei naționale unor pro-

blematic folose. Voim să facem un pas înainte și îl vom face, cu și fără convențiune cu Austro-Ungaria; cu convențiune, căci ea va ocroti — ca cea cu Germania — industriile ce voim a crea, sau nu se va încheia; fără convențiune, căci Occidentul, cu care avem sau vom încheia convențiuni, ne cumpără cerealele, fără a ne cere să jertfim al nostru viitor economic și deci trebuintă n'avem de relațiuni convenționale cu Austro-Ungaria.

Eacă clar și lămurit situațiunea.

De aci na putem și nu ni-e permis a eși. Sperăm, că tratările o vor dovedi și vor face pe Austro-Ungaria se înțelege, că nu mai are naște-nici guvernul din 1875, nici națiunea ne-cunosătoare de interesele-i economice, nici statul diplomaticesc legat de un cadavru, care-l năbușia și-l silia a da ori-ce, spre a scăpa de uciđtoarea-i atingere.

Nu; s'a schimbat totul; acum convențiuni nu se mai încheie decât cu balanța cunoscutului *do ut des* (nu-ți dau decât dacă-mi dai tot atât în schimb).

Să așteptăm însă tratările.

Mișcarea studenților din Budapesta în contra limbii armatei.

Duminecă în 27 Martie n. au ținut studenții din Budapesta din nou o adunare în afacerea examenului de ofiter în rezervă în limba maghiară. Locul din strada seminarului nr. 4 era îndesuit cu vre-o 600—800 studenți, cari după o lungă desbatere au luat hotărârea: a petiționa la cameră pentru câștigarea comandei maghiare pentru regimentele ungare din armata comună.

După-ce studenții împodobiți cu cocarde naționale au cântat cântece patriotice mai virtos de ale lui Kossuth, studențul Aloisiu Bartha desluse ședînd la 3 oare după amiază. Adunarea alese de presidenți pe Aloisiu Bartha și Ludovic Szomjas, apoi făcî Bartha o declarație în afacerea deputațiunii trimisă la ministrul de honveđi, după care membrii deputațiunii asigură serbătorește, că ministrul a ăis: „Nici nu cutez de a propune la locul competent, ca examenul de ofiter în rezervă să se facă în limba maghiară, ear' dacă aș și cuteza să o fac aceasta, atunci aș face-o în contra convingerii mele“. (Strigăte de „Abzug!“) Mai departe a ăis ministrul: „Noi voim ofiteri culți, oamenii culți însă trebuie să știe nemțesc. (Strigăte furtunoase de „Abzug!“)

Adunarea declară, că ea crede că ministrul s'a exprimat astfel și declară ori-ce altă versiune de minciună.

George Pláthy ăine o vorbire mai lungă, în care se silește a dovedi, că cererea tinerimii universitare e justă, și că argumentele ce i-se pun în potrivă nu sînt de valoare. El așterne un proiect de rezoluție, prin care se exprimă, că tinerimea universitară se află agitată în speranțele ei prin răspunsul respingător al ministrului de honveđi, mai virtos ea este întristată prin convingerea ministrului, că cultura atîrnă dela cunoscînta limbii germane precum și prin declarația că el va lucra în contra convingerii lui, dacă ar întreprinde pașii de lipsă pentru realizarea dorinței tinerimii universitare. În sfîrșit jumimea universitară se folosește de privilegiu pentru a da expresiune dorinței ferbinte, ca limba maghiară să ajungă la valoare în armata comună; pentru a ajunge acest scop, îndreaptă adunarea o petițiune către casa deputaților în scopul ca limba maghiară să ajungă la valoare în regimentele ungare din armata comună. (Aprobări generale.) — Iuliu Egri crede, că fiescicare cestiune trebuie pusă la timpul seu. Acum trebuie să se renunțe la îndreptarea petițiunii. (Strigăte furtunoase de „Abzug“ și *Eldall*.) La rezolvarea cestiunii armatei se poate tînde numai în timpuri pacifice, ear' acum e greu înororat horisontul politic. El propune, ca să se exprime reprobarea față cu procederea ministrului de honveđi, și să se accentueze, că prin această procedere mai virtos s'a întăritat dorința de a avé o armată maghiară independentă. Acum însă, se nu se îndrepte nici o petiție casei deputaților. (Reprobări și aprobări.) — Zoltán Papp se întrepune pentru proiectul de rezoluție al lui Pláthy. — Francisc Horáczky propune, să se facă cererea, ca voluntarii să se transfereze la honveđi imediat după împlinirea anului de voluntar. — Anton Hundászy dorește, să nu se facă alta, decât pași de lipsă pentru depunerea în limba maghiară a examenului de ofiter în rezervă. — Adunarea acceptază proiectul de rezoluție al lui Pláthy precum și textul petițiunii formulate în înțelesul acesta, în care se cere comandă maghiară la regimentele ungare ale armatei comune. Deputatul dietal Iuliu Horváth va fi rugat de a așterne casei deputaților petiția studenților.

La propunerea lui Zoltán Papp se înce-deștează comitetul de pînă acum de a face propagandă întru lățirea ideii a unei armate maghiare prin răspîndirea unei broșuri apărute de curînd.

Ladislau Bartha cetesce o depeșă de felicitare adresată tinerimei din Budapesta din partea juristilor din Cluj. În sfîrșit provoacă Ludovic Szomjas pe colegii sei de a ține ordinea și a se împrăscia în liniște. El declară conferența de închisă. Apoi declamează Zoltán Papp o poezie de Iuliu Rudnyánszky intitulată „negru-galbin“, în care este atacată Austria și steagul negru-galbin în modul cel mai rușinos. Căpitanul de poliție Chudi declară cătră sfîrșitul declamațiunii, că nu permite mai departe declamarea poeziei, și-i ia declamatorului manuscrisul din mână, fiind întîmpinat de strigăte de „Abzug!“ din partea studenților. Între aplause frenetice declamă apoi Rudnyánszky un alt product al fantasiei sale poetice ce poartă numele: „Cătră tinerime“. Această mulțimă prin strigăte frenetice declamatorului și îl ridică pe umeri pe Rudnyánszky. Apoi se împrăsciară studenții cîntînd cântece patriotice, mai virtos de ale lui Kossuth.

Cronică.

Decorarea ministrilor austriaci. Maiestatea Sa a conferit ministrului-prezident austriac contelui Taaffe marea cruce a ordinului sf. Stefan, ministrului de finance Dr. Dunajewski marea cruce a ordinului Leopoldin, ear' ministrului cultelor Dr. Gautsch marea cruce a ordinului coroana de fer. Aceste distincțiuni, pe cât ele astăzi sînt cunoscute, li se atribuie o însemnătate foarte mare și sînt considerate, abstrăgînd dela caracterul personal al preînaltului act de grație, drept un eveniment politic de primul rang, prin care se întărește poziția cabinetului actual din nou față cu atacurile din dreapta și din stînga.

Falsificarea notelor de stat. Ministerul de finance aduce la cunoscîntă, că noue falsificate a notelor de stat de 1 fl. din a II emisiune se află în circulație. Aceste falsificate se pot cunoaște din următoarele semne: 1. Zăgrăveala albastră a notelor falsificate e mai înaltă cu 2.5 mm., ear' cea brună mai scurtă cu 1 mm. ca la notele statului, la care ambele culori sînt într-o potrivă de lăpțe. 2. La falsificate e în general mai subțire tiparul textului și cevași mai în sus decât la notele veritabile. 3. La notele veritabile sînt cei doi nasturi ai ornamentului din dreapta astfel alcătuiți, încât umbra apare în dreapta dela nasture, pre când la notele falsificate este umbrat în stînga nasturele din dreapta, ear' cel din stînga e umbrat în dreapta. 4. La notele veritabile, umbra dinapoia capului Maiestății Sale se întunecă din ce în ce, pre când la falsificate ea este de o potrivă. 5. Pe falsificate este tipărit cuvîntul „Képezzén“, în al treilea șir al textului maghiar Képezzén. 6. În textul maghiar din partea stîngă din jos e pe falsificat „Kiadása“ și „all“ în loc de „Kiadása“ și „áll“. 7. Tiparul carmin a seriei și a numărului e mai roșu pe notele falsificate decât pe cele veritabile.

Fortificarea Budapestei. Precum anunță „Kat. Lapok“ se lucrează la direcțiunea de geniu din Budapesta acum de săptămîni la un plan pentru fortificarea capitalei. O comisiune sub conducerea șefului statului-major a comandei de corp se ocupă de o lună cu fixarea punctelor potrivite pentru fortificațiune din giurul Budapestei.

Baile dela Ocna-Sibiului se vor reconstrui. Dilele acestor s'a ăinut în această privință licitațiunea în Cluj. ăinut Borger din Sibiui au luat în întreprindere clădirea, pentru care vor primi dela stat 29,000 fl. în patru rate anuale. În decurs de doi ani vor să termine reconstruirea băilor.

Un lup turbat. Din Bonțiar ni se scrie cu data de 25 Martie n., că în ăinutul acela, în urma opririi vînatului, lupii năvalesc mereu în comuna oprii, lăpăzîndu-se înătră ăiua un lup în locuința învătătorului din Bonțiar. Poporul adunat l'a omorît și se dă cu socoteală, că lupul a fost turbat.

Un cas de boală suspectat de a fi holeră. Cetim în „Pester Lloyd“: Un lucrător din Budapesta s'a bolnăvit ieri în locuința sa. Medicul chemat a observat nescari simptome suspecte de holeră, și făcî imediat înscințare medicului de cerc, ear' acesta fisicului din capitală. Totodată a fost cercat spitalul Rochus de a trimite o trăsură menită pentru bolnavii de holeră, cu care bolnavul a fost transportat apoi în spitalul de barate. Lucrătorul a fost vizitat bine, și simptomele s'au adevărat a fi suspecte de holeră. Faptul încă nu s'a dovedit deplin, de vreme ce cercetarea bacteriologică nu e terminată.

Teatrul național din Cluj se va pune ear' sub direcțiunea lui Korbuly Bogdan pre lîngă subvenția statului de 26,000 fl. la an și fără de a fi obligat a ține și operă.

Interesul Clujenilor pentru artă. „Kolozsvár“ se plînge în numărul seu de ieri, că adunarea generală a Conservatorului

de musică nu s'a putut ieri ține din cauza neparticipării membrilor. Aceea s'a amînat acum pe ăiua de 3 Aprilie n.

Comitatul Hunedoarei voesce să-și clădească o nouă casă comitatensă. În urma concului scris s'au înscințat cinci-deci și doi arhitecți, care vor să ăie în întreprindere clădirea.

Cutremur de pămînt. Din Graz se scrie: La 25 l. c. s'au simțit în Friedan două cutremuri de pămînt, pe durata de două-deci și cinci secunde. Cutremurul s'a simțit adevă în biserică, unde se ținea chiar serviciul dumnezeesc.

Regina de Hawai. Maiestatea Sa Capiolani, soția regelui Kalakaua cunoscut prin călătoriile sale în Europa, se așteaptă ăilele aceste în Londra, de unde va călători la Paris și Bruxelles. Regina va fi însoțită de adjutantul general și guvernorul din Hondulu, colonelul Carlos P. Iankea și de soția acestuia, damă de onoare a reginei.

Timpul în Europa. Presiunea aerului, care s'a făcut pe la sfîrșitul săptămîni trecute asupra Europei-centrale și răsăritene s'a împins de ăilele aceste spre Răsărit de-a împins ce vin dinspre Apus, și barometrul era deja ieri în întreaga Europă în scădere rapidă. Diferențele de presiune s'au mărit și vînturile au fost în general aspre și viforoase. Deocă-ce dinspre Apus vine din nou o presiune de aer mai mare, se vor întoarce vînturile spre Nord-Vest și așa avem să ne așteptăm ăilele aceste la o scădere a temperaturii și la ploii și ninsoare.

O întîmpinare.

În momentul de a pune ăiarul sub tipar primim următoarea întîmpinare:

Nr. 3817.

Sibiui, 17/29 Martie 1887.

Onoratei Redacțiuni a „Tribunei“ în

Loc.

În primul articol al ăiarului „Tribuna“ de astăzi, nr. 61 se afirmă, că între alții „Guvernul a făcut presiune asupra institutului „Albina“ din Sibiui“.

În interesul adevărului mă simt dator a declara, că această presupunere este lipsită de orice basă, căci de când există institutul de erice și de economii „Albina“ din Sibiui, guvernul nici odată n'a încercat nici mijlocit nici nemijlocit să exercite vre-o influență asupra lui, prin urmare de „presiune“ nici vorba nu poate fi.

Vă rog să binevoiți a da loc acestei rectificări în coloanele ăiarului ce-l redactați.

Cu toată stima:

P. Cosma,

directorul executiv al „Albinei“.

E evident, că aceasta nu e „rectificare“, deocă-ce noi nu am lausat o „presupunere lipsită de ori-și-ce basă“, ci am constatat un lucru sciut de toată lumea. Directorul executiv al „Albinei“ scie mai bine, dacă guvernul a făcut ori nu vre-odată fie mijlocit, fie nemijlocit, vre-o presiune asupra institutului; aceasta însă nu ne privește pe noi. Noi am constatat numai ceea-ce este de domeniul public. Nici asupra curții cu jurați din Sibiui nu s'a făcut presiunea în sensul, în care o ia direcția „Albinei“, dar' ăiarele maghiare, chiar și cele guvernamentale au amenințat, ear' guvernul a desființat curtea cu jurați, după-ce cetățenii din Sibiui nu au cedat față cu acele amenințări.

Nici asupra camerei de comerț din Brașov nu se face presiune în sensul dlui P. Cosma, dar' într'un ăiar guvernamental se cere desființarea camerei, fiindcă președintele ei nu vrea să se pună în conflict cu „Tribuna“. Nici asupra „Albinei“ nu s'a făcut, — așa ăice dl P. Cosma, — nici o presiune — în sensul D-sale, — dar' lumea toată scie, că s'a făcut în sensul, în care am înțeles noi presiunea. Noi am constatat numai ceea-ce scie toată lumea. N'am întreat nici pe cetățenii din Sibiui, nici pe președintele camerei comerciale din Brașov, nu întrebăm nici pe dl P. Cosma, dacă, afară de cele sciute de toată lumea, mai sciui ori nu ceva despre încercări de presiune făcute de guvern. Această e treaba lor și tot treaba lor e, dacă vor ori nu să cedeze presiunii: treaba noastră e numai să constatăm, că aceia, care n'au voit să se pronunțe contra politiceii reprezentate de „Tribuna“ au fost loviți de guvern, și se tragem concluziunea, că aceia, care se pronunță, și nu sînt nici Maghiari, nici oameni înătră în serviciul Maghiarilor, nu se pronunță din convingere, ci din strîmtorarea, în care-i aduce guvernul și societatea maghiară, se pronunță, fiindcă nu vor să se expună și poate că nici nu pot să se expună.

Dl P. Cosma să ne desmință aici, dacă ne poate.

„Albina“ e un institut economic, care nu are să se amestece în politică, și nu noi sîntem aceia, care am pus „Albina“ în față „Tribunei“. Am cerut, din contră, și cerem ca „Albina“ să caute de *treburile ei* și să ne lase pe noi în pace, să nu se pună în conflict nici cu guvernul, însă nici cu publicul român.

Varietăți.

(Marea-Mediterană) a fost în totdeauna și de când există istoria omenirii teatrul multor catastrofe dintre cele mai îngrozitoare. Vesuvul și Etna depinde cu totul de ea. Și, pentru a nu cita decât faptele cele mai ciudate din secolul de față, vom reaminti, că un vulcan sub-marin a dat deodată naștere, în 1831, unei insule între Scilia și coasta Africe. Admiralul Smyth i-a dat numele de Graham Island. Grămădirea de materii vulcanice, care a format-o a trebuit să aibă o înălțime totală de peste 240 metri, căci se ridica la 60 metri de-așupra mării, și marea trebuia să fi avut o adîncime de 180 metri. Dar, această insulă, după-ce a stat aproape trei luni de-așupra apei, a dispărut cu totul. Omul, care a atîns cel mai înalt grad de dezvoltare și a format rasele sale cele mai frumoase în trecerea secolilor, a vîdut Marea-Mediterană agitată de alte schimbări cu mult mai grandioase, în cursul timpilor anteriori. Dl Emile Blanchard, observînd, că de fiecare parte a Mediteranei animalele și plantele sînt identice, a conclud, că această mare este de o formațiune recentă, animalele și plantele neputînd, în nici un timp, să treacă peste ea. D-nii A. Milne Edwards, Daubrée și Hébert i-au opus cele mai juste obiecțiuni. După dl Hébert, toți geologii au constatat, că marea a ocupat depresiunea mediteraneeă, nu numai la epocile vechi, dar' și la epocile cele mai recente ale perioadei terțiare, și chiar în timpul perioadei miocene (terțiara de mijloc), Mediterana, care era cu mult mai întinsă decât este astăzi, depunea straturi groase de calce nășipos, în care se conservau numeroase rămășițe de animale cari locuiau aci. Pe toată această întindere plantele erau aceleași, și aflarea de echinoderme mari, mai cu seamă de clypeastre, cari se află identice la distanțe mari, în partea de meadă-ăi a Franței, la Niza, în Corsica, în Italia, ca și în Egipt, în Ungaria, etc., arată că atunci întîndîndu-se mai mult decât la epoca actuală, avea o formă analogă și caractere zoologice speciale.

Marea-Mediterană cuaternară a acoperit cu sedimentele sale o mare parte din terenul plicoen (terțiar superior). Până la acel moment fundul seu nu prezenta marile neegalități de astăzi. Aceste neegalități, tot după dl Hébert, sînt posterioare începutului perioadei cuaternare.

Pare că nimeni n'a reamintit — observă un om de sciință — față cu faptele invocate de dl Blanchard și pentru a le explica, că deja de mult se dobîndise convingerea, că Africa era legată de Europa-meridională printr'o bandă de pămînt, din care n'a rămas decât Scilia, to-mai în prima parte a perioadei cuaternare. În adevăr, în acel moment se vîd animale adaptate la climatele calde amestecîndu-se pînă în centrul Europei cu animalele din țările cele reci. Și în urmă vedem, de exemplu, pe leu, trăind mult timp în Grecia și elefanți trăind la Malta. Faptul, că în cursul perioadei cuaternare, aceste relațiuni ale Europei și ale Africei au fost rupte prin cufundarea de mari porțiuni de pămînt se acordă foarte bine și cu opiniunea dlui Hébert asupra epocii dislocățiunilor, cari au făcut să dispară egalitatea fundului Mării-Mediterane. Omul, repetăm, a fost martorul acestor mari schimbări. S'au găsit chiar urme de alesale în părțile Siciliei, cari au fost cîtva timp acoperite de apă.

Posta Redacțiunii. „Amicului scoalei“ de lîngă Hațeg. Nefind persoana din cestiune pînă acum atacată în public, nu se poate publica apărarea ce i-o faci.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“

Agram, 29 Martie n. Dieta s'a amînat.

Viena, 29 Martie n. Părechia regală română a sosit aici; la gară a fost primită de către Maiestatea Sa și întîmpinată de către legațiunea română și delegații pentru negocierile convenționale. A descins în „Hofburg“.

Paris, 29 Martie n. Sciri private spun, că ministrul-prezident Radoslaw-voff agitează în public pentru realegerea Battenbergului.

Madrid, 29 Martie n. Camera Răspundînd la interpelațiune, guvernul a declarat, că conjurațiunile sînt în Spania o calamitate cronică. Guvernul cunoaște mijloacele și planurile conjuratorilor și posedă mijloace suficiente spre a menține ordinea. Canova și ceilalți conducători ai opozițiunii au declarat apoi, că guvernul poate să fie sigur de sprințul necondiționat al tuturor partidelor întru menținerea ordinii.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economie.

Tergul de rimatori în Steinbruch. In 26 Martie n. s'a notat: unguresci bătrani grei 47.— cr. până 48 1/2 cr. unguresci grei, tineri 50.— cr. până 51.— cr., de mijloc 49.— cr. până 50 1/2 cr., ușori 49.— cr. până 49 1/2 cr., marfă țerăneasă că, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 48.— cr. până 49.— cr., ușoară 48.— cr. până 49.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 47.— cr. până 48 1/2 cr., transito de mijloc 47.— cr. până 47 1/2 cr., transito ușori 47.— cr. până 47 1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 40/0 umpeniție la gară.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiile efectuate în 14 și 15 Martie 1887.

Vânzătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. în aur	prețul lei
Vrioni	Peirano	Porumb	1000	59	6.95
Sassu	G. Mendl	"	4000	60	6.47 1/2
Cațica	Nicolopolo	"	1600	58 1/2	6.32 1/2
Dimitriad	Carnavali	"	1000	60	6.57 1/2
Emberico	Mila	Grâu	3700	58 1/2	11.40
Lombardo	Carnavali	"	475	59 1/2	12.31
Politi	"	"	2800	58 1/2	11.20
Mari	G. Mendl	Orz	4000	41 3/4	4.10
Suca	Hallil Efendi	"	1700	44	4.50
Sassu	L. Mendl	"	2500	42 1/2	4.14
Frischman	Peirano	"	2000	42 1/2	4.12 1/2
Marghiloman	"	"	128	40	4.30
Bloch	"	"	1400	41 1/2	4.10
Vrioni	G. Mendl	"	4000	41 1/2	4.10

Bursa de Budapesta

din 28 Martie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 60/0	101.80
" " " 40/0	88.70
" " hârtie " 50/0	150.—
Împrumutul căilor ferate ung.	150.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	125.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50
Bonuri rurale ung.	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " bănățene-timișene	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " transilvane	104.50
" " " croato-slavone	99.25
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	120.50
Împrumut cu premiu ung.	123.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	81.—
Rentă de hârtie austriacă	81.50
" " argint austriacă	113.50
Losurile austr. din 1860	133.—
Acțiunile băncei austro-ungare	881.—
" " " de credit ung.	294.—
" " " " austr.	285.10
Argintul	102.—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	5.98
Galbeni împărătești	10.10
Napoleon-d'ori	62.70
Mărci 100 imp. germane	127.90
Londra 10 Livres sterlingi	127.90

Bursa de Viena

din 28 Martie st. n. 1887.

Benta de aur ung. 60/0	101.75
" " hârtie " 50/0	88.85
Împrumutul căilor ferate ung.	150.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	126.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.20
Bonuri rurale ung.	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " bănățene-timișene	104.50
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.50
" " " transilvane	104.75
" " " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	98.75
Împrumut cu premiu ung.	120.80
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.50
Rentă de hârtie austriacă	80.70
" " argint austriacă	81.80
Rentă de aur austriacă	113.50
Losuri austr. din 1860	132.80
Acțiunile băncei austro-ungare	886.—
" " " de credit ung.	292.75
" " " " austr.	284.10
Argintul	6.02
Galbeni împărătești	10.12
Napoleon-d'ori	62.75
Mărci 100 imp. germane	127.70
Londra 10 Livres sterlingi	127.70

Publicare de licitațiune.

Din partea subscrisului comitet se face cunoscut: că în comuna bisericească gr.-cat. Bucium-Șeasa (comitatul Albei-inferioare) la 5-a și a lui Maiu 1887 st. n. 2 oare după amiaza în casa parochială se va ține licitațiune min- endă pentru edificarea alor două sale de învățământ, ale căror plan și preliminar se pot vedea aici in loco. [433] 1—3

Pre când Domnii întreprinzători sînt poftiți cu acel adaus: ca fiecare licitant să depună vadiu de 10% din prețul de esclamare satorit cu 4,160 fl. v. a.

Bucium-Șeasa, 26 Martie 1887.
Comitetul parochial gr.-catolic din loc.

Anunciu de exarëndare.

Bunul comasat dela Bucerdea-grănoasă, aproape de Blaj, cu stațiunea de cale ferată în Crăciunel, care este proprietatea fondului Basilitan din Blaj, consistător din circa 500 jugere loc arător și grădini, 260 jug. fenaț împreună cu dreptul regal de crîsmărit, — se dă în arëndă pe calea licitațiunii publice, pe periodul de 6 (șese) ani începînd din 1 Ianuarie 1888 — până în 1 Ianuarie 1894.

Licitațiunea se va ține în 21 Aprilie a. c. st. n. la 2 oare p. m. în cancelaria advocaturei archidiecezene. — Doritoii de a licita au a depune un vadiu de 10% dela suma de exclamare de 6000 fl. v. a.

Până la începerea licitațiunii se primesc și oferte sigilate provădute cu vadiul de 10% întru atîta, încât în acelea se va oferi o sumă fixă și oferentul va

declara, că cunoaște condițiunile de licitațiune și le primesce. — Condițiunile de licitațiune se pot vedea în cancelaria subscrisului.

Blaj, în 26 Martie 1887.

[430] 2—3 **Ludovic Csato,**
advocat archidiecezan.

La „Institutul tipografic“, societate pe acții, se caută pe lîngă condițiuni bune un

Comptabil,

care este inițiat în specialitatea sa și cunoaște limba română și germană.

Cei ce au cunoscințe tipografice sau praxă dela vre-o librărie se vor prefera.

Competenții vor adresa ofertele dimpreună cu documentele despre cualificațiunea lor la Direcțiunea „Institutului tipografic“ în Sibiu până cel mult în 10 Aprilie a. c. st. n. [429] 3—3

Acțiile

institutilor de credit și economii

„Albina“,

„Ardeleana“ și „Timișiana“

le cumpără și cu prețuri urcate

Cancelaria Negruțiu
în Gherla — Sz.-Ujvár.

[431] 2—3

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Tetiș					Tetiș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de-arcade		Tren de-arcade	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de-arcade	Tren de-arcade		Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de-arcade						
Viena	11.10	7.40			Bucuresci			7.30		Viena	11.10	12.10		Tetiș	3.49	11.24	2.40		Copsa mică		2.02	3.55		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal			1.14		Budapesta	8.20	9.05		Alba-lulia	4.39	12.19	3.59		Șeica mare		2.29	4.22		
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș			1.45		Szolnok	11.20	12.41		Vințul de jos		12.30	4.22		Loamneș		3.04	4.57		
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov			2.32		Arad	4.10	5.45		Șibot		1.01	4.51		Ocna		3.30	5.23		
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	1.28	Feldioara	4.16		7.47		Glogovaț	7.04	4.30	6.—	Orăștia		1.32	5.18		Sibiu		3.50	5.43		
Vărad-Velence		7.03	9.14	1.52	Apatia	5.02		8.24		Gyorok	7.22	4.43	6.13	Simeria (Piski)		2.31	6.15		Sibiu		9.31	10.50		
Fugyi-Vásárhely			9.24	2.—	Agostonfalva	5.43		8.51		Pauliș	7.58	5.07	6.38	Deva		2.52	6.35		Ocna		9.55	11.14		
Mező-Telegd			9.41	2.11	Homorod	6.15		9.14		Radna-Lipova	8.17	5.19	6.51	Branicla		3.23	7.02		Loamneș		10.20	11.39		
Rév		7.33	10.19	2.34	Hașfalău	7.06		9.51		Conop	8.36	5.41	7.10	Ilia		3.55	7.28		Șeica mare		10.48	12.07		
Bratca		8.54	11.88	3.18	Sighișoara	8.52		11.03		Bérzava		6.09	7.37	Gurasada		4.08	7.40		Copsa mică		11.11	12.30		
Bucia			12.18	3.41	Elisabetopol	9.31		11.26		Soborșin		6.28	7.55	Zam		4.44	8.11							
Ciucia			12.54	4.01	Mediaș	10.16		12.—		Zam		7.25	8.42	Soborșin		5.30	8.46							
Huedin		8.58	1.57	4.26	Copsa mică	10.57		12.29		Gurasada		8.01	9.12	Bérzava		6.27	9.33							
Stana		9.28	3.11	5.08	Micăsasa	11.19		12.44		Ilia		8.34	9.41	Conop		6.47	9.53							
Aghirș			3.40	5.27	Blaj	11.31		12.49		Branicla		8.55	9.58	Radna-Lipova		9.06	7.28	10.27						
Ghirbău			4.15	5.50	Crăciunel	11.52		1.05		Deva		9.19	10.17	Pauliș		9.26	7.43	10.42						
Nădășel			4.36	6.02	Tetiș	12.31		1.34		Simeria (Piski)		9.51	10.42	Gyorok		9.46	7.59	10.58						
			4.58	6.24	Aiad	12.48		1.46		Orăștia		10.35	11.07	Glogovaț		10.21	8.28	11.35						
			5.26	6.43	Vințul de sus	1.51		2.19		Șibot		11.11	11.37	Arad		10.38	8.42	11.39						
				7.08	Uioara	2.18		2.39		Vințul de jos		11.43	12.—	Szolnok		9.17	12.31							
				7.36	Cucerdea	2.48		3.01		Alba-lulia		12.18	12.29	Budapesta		2.32	5.12							
				9.16	Ghirș	3.08		3.08		Tetiș		8.05	12.36	Viena		6.—	8.20							
				10.—	Apahida	3.56		5.10				8.59	1.29			3.—	6.05							
				10.48	Cluj	5.28		5.30					1.41											
				10.51	Nădășel	5.46		6.08																
				10.51	Ghirbău	6.31		6.21																
				10.51	Aghirș	6.52		6.21																
				10.51	Stana	7.08																		
				10.51	Huedin	7.23																		
				10.51	Ciucia	7.50																		
				10.51	Bucia	8.12		7.14																
				10.51	Bratca	8.52		7.43																
				10.51	Rév	9.10																		
				10.51	Mező-Telegd	9.29		8.22																
				10.51	Fugyi Vászrhely	9.41		8.48																
				10.51	Vărad-Velence	10.24																		
				10.51	Oradea-mare	10.43																		
				10.51	P. Ladány	10.53																		
				10.51	Szolnok	11.—		9.13																
				10.51	Budapesta	11.15		9.18	10.55															
				10.51	Viena	1.09		10.38	1.23	5.17														
				10.51		3.29		12.20	3.24	5.25														
				10.51		6.88		2.15	7.41	10.—														
				10.51		3.—		8.—	6.05															

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.